ECLI:LV:AT:2024:1212.C73391221.18.L
Lieta Nr. C73391221, SKC-835/2024
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 12. decembrī

Senatoru kolēģija šādā sastāvā: senatore referente Kristīne Zīle, senatori Inese Grauda un Valerijs Maksimovs

rīcības sēdē izskatīja civillietu sakarā ar /pers. D/ kasācijas sūdzībām par Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 10. maija spriedumu un 2024. gada 14. jūnija papildspriedumu /pers. D/ prasībā pret SIA „SEMEŠ" par servitūta tiesības un atņemtā valdījuma uz braucamo ceļu atjaunošanu.

[1] Senatoru kolēģija konstatēja, ka, lai gan kasācijas sūdzības formāli atbilst Civilprocesa likuma 450. – 454. panta prasībām, tomēr ir Civilprocesa likuma 464.[1] panta otrās daļas 2. punktā norādītais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību. Izvērtējot kasācijas sūdzībās minētos argumentus, senatoru kolēģijai nav acīmredzama pamata uzskatīt, ka pārsūdzētajā spriedumā un papildspriedumā ietvertais lietas iznākums ir nepareizs. Izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes vienotas tiesu prakses nodrošināšanā vai tiesību tālākveidošanā.

[2] Vienlaikus senatoru kolēģija vērš uzmanību, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 192. pantam tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Cita starpā uz šīs normas pārkāpumu, izskatot lietu apelācijas instancē, ir norādīts arī šajā lietā taisītajā Senāta 2023. gada 5. jūlija spriedumā, ar kuru tika atcelts iepriekšējais apelācijas instances tiesas spriedums. Savukārt Civilprocesa likuma 426. panta otrā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā (..).

No minētajām tiesību normām nepārprotami izriet tiesas pienākums ievērot konkrētajā lietā celtās prasības priekšmetu un pamatu, individuāli vērtējot katrā lietā esošo pierādījumu kopumu. Tas apstāklis, ka ir taisīts spriedums līdzīgā lietā, neatbrīvo tiesu no šī pienākuma un neuzliek par pienākumu automātiski taisīt analogu spriedumu izskatāmajā lietā.

Konkrētajā gadījumā apelācijas instances tiesa, ievērojot Senāta 2023. gada 5. jūlija spriedumā dotos norādījumus, citastarp arī par tiesas pienākumu ievērot Civilprocesa likuma 192. panta prasības, ir veikusi lietas faktisko apstākļu un lietā esošo pierādījumu pilnīgu un vispusīgu pārbaudi, ievērojot celtās prasības priekšmetu un pamatu, prasītājas apelācijas sūdzībā un atbildētājas sniegtajos paskaidrojumos minēto argumentu kontekstā, nonākot pie secinājuma, ka celtā prasība ir noraidāma. Savukārt kasācijas sūdzībās norādītie argumenti vērsti uz pierādījumu izvērtēšanu no jauna, taču lietas apstākļu konstatācija un pierādījumu izvērtēšana no jauna saskaņā ar Civilprocesa likuma 450. panta trešo daļu nav kasācijas instances uzdevums. Līdz ar to nevar būt pamats kasācijas tiesvedības ierosināšanai prasītājas argumenti, kuros faktiski apstrīdēts apelācijas instances tiesas veiktais pierādījumu novērtējums. Kasācijas sūdzību iesniedzējas subjektīvs redzējums par lietā nodibinātajiem faktiem un to nozīmību strīda pareizā izšķiršanā, kas atšķiras no spriedumā dotā šo pašu apstākļu novērtējuma, nerada pamatu tiesas secinājumu apšaubīšanai.

[3] Ievērojot to, ka ar apstrīdēto apelācijas instances tiesas spriedumu, kurā tiesa veikusi lietas faktisko apstākļu un lietā iesniegto pierādījumu pilnīgu, un vispusīgu pārbaudi un vērtēšanu, tostarp prasītājas apelācijas sūdzībā minēto argumentu kontekstā, /pers. D/ celtā prasība noraidīta pilnīgi, nav saskatāms Civilprocesa likuma 44. panta otrās daļas pārkāpums, un šajā sakarā kasācijas sūdzībās izteiktie iebildumi nepelna ievērību.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 464. panta trešo daļu, 464.[1] panta otrās daļas 2. punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. D/ kasācijas sūdzībām par Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 10. maija spriedumu un 2024. gada 14. jūnija papildspriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore K. Zīle Senatore I. Grauda Senators V. Maksimovs